

— Мисля, че Лукановия револверъ е записанъ въ книгата за вереситѣ, понеже се продаваха револверитѣ за смѣтка на Тюфекчиева.

— Г-нъ прѣдсѣдателю, моля това да се запише въ протокола, ако вѣрва свидѣтеля, че тази смѣтка е записана. Господара му каза, че по тия револвери въ нѣкой тевтеръ нищо не е записвалъ.

(Влиза свидѣтеля Дончо Продановъ).

Прѣдсѣд.: Свидѣтель Дончо Продановъ, вий дадохте клѣтва, че ще покажете право, всичко каквото знаете по това дѣло, безъ да укривате нѣщо, като помните, че за всичко това ще отговаряте прѣдъ Бога и прѣдъ закона.

Раскажете всичко, каквото знаете по това дѣло.

Свид. Дончо Продановъ: По това дѣло, г-да сѣдия, зная това, че прѣзъ 1891 год. азъ ходихъ въ Галацъ отъ Кюстенджа по моя частна работа и бѣхъ на квартира въ хотелъ „България“. Когато отидохъ при притѣжателя на хотела, който ме познава добръ, защото всекога когато ходя въ тоя градъ отивамъ въ неговия хотелъ, той веднага ми каза, че всичкитѣ стаи сж наети и за писажири мѣсто нѣма. Азъ го помолихъ да намѣри едно мѣсто, ако е възможно, той каза че имало въ една стая петъ кровати, но е заета отъ двама емигранти български; азъ го задължихъ, да ги помоли, и ако позволятъ, да отида въ нея стая. Когато ги попиталъ той, единъ отъ емигрантитѣ отговорилъ, че може. Азъ се качихъ въ стаята и намѣрихъ едно отъ емигрантитѣ тамъ, а другия билъ долу. Лицето, което заварихъ въ стаята ми каза, че вашата физиономия ми е позната, и си позволи да ме пита, билъ ли съмъ въ Русчукъ и Велико Търново въ врѣме на прѣврата. Азъ му отговорихъ, че не съмъ билъ, а въ Романия съмъ билъ отъ 15 год. Той каза, че въ Кюстенджа може да ме е виждалъ на морекитѣ бани, защото въ 1890 год. билъ тамъ. Сетнѣ се разговаряхме дълго врѣме. Неговий другаръ, който бѣше долу, излѣзе горѣ въ стаята и попита другаря си, какво приказвате по мѣжду си, а той му каза, разговаряме се за нѣкои наши частни работи. Сетнѣ онова лице излѣзе отъ стаята и постоянно влизаше и излизаше. Азъ не искахъ да разговарямъ много, защото искахъ да сж. Слѣдъ малко този който бѣше отишелъ долу въ кафенето се върна, когато азъ си бѣхъ полѣгналъ и почна да приказва на